

de plens d'aquest municipi. Tots els participants tenen relació amb aquest emblemàtic paratge de l'Alta Garrotxa, i es van comprometre a donar suport a la iniciativa de l'associació dels Amics de Sant Aniol de fer la rehabilitació de l'antiga rectoria, que ja havia estat refugi anys enrere, però que ara està en un estat de conservació deplorable i perillós.

Es vol mirar de tornar a convertir-la en un refugi, iniciativa que, de ben segur, seria molt ben rebuda pels nombrosos visitants de la zona, uns trenta mil al llarg de l'any. No oblidem que l'Aplec dels Francesos, que se celebra anyalment en aquesta ermita el dilluns de la segona Pasqua, reuneix molts caminants d'aquests cinc municipis i de molts d'altres, en tractar-se d'una tradició antiga que continua amb gran vitalitat.

Música medieval a Besalú | El mes de juliol s'ha de celebrar en aquesta població el primer Curs internacional d'interpretació de música medieval, que inclou obres del segle XII al XIV. L'objectiu és oferir a cantants i instrumentistes la possibilitat d'estudiar la gran varietat de repertoris musicals monofònics i polifònics medievals. El curs està dividit en dos formats diferents: un de sis dies de duració per a cantants i instrumentistes, i un altre de dos dies per a directores de corals i cors. Besalú és un entorn idoni per a aquest tipus de manifestacions.

EL GIRONÈS *dani vivern*

Iniciatives ciutadanes | Sovint, n'hi ha prou amb una idea simple, de fàcil execució, per aconseguir atreure l'atenció de la gent, i amb força més èxit que els professionals del màrqueting. A dos bescanonins, Jordi Moner i Núria Creus, que comparteixen afició per les autocaravanes, els va passar pel cap promoure el seu poble i, alhora, aprofitar per reivindicar àrees d'aparcament per a aquesta mena de vehicles d'ús lúdic i turístic. Es tractava d'organitzar una «quedada» d'autocaravanes a Bescanó, del 20 al 22 d'abril. I, efectivament, van aplegar-s'hi un centenar llarg de vehicles, que van comptar amb el suport de l'Ajuntament i la col·laboració de diverses empreses i comerços de la vila. La iniciativa va despertar l'interès d'altres propietaris d'autocaravanes, fins al punt que la programació de noves «quedades» no s'ha fet esperar: la propera, a Fontajau, amb el doble de participants.

En una línia similar, s'observa aquí i allà l'aparició de fires d'intercanvi, de bancs del temps —on s'intercanvien serveis i feines en funció del temps que cal dedicar-hi, sense intervenció de diner—, i moltes altres activitats d'inspiració popular, ciutadana, en les quals el dirigisme polític i administratiu poca

cosa té a dir com no sigui donar-hi suport incondicional. En un moment que els dirigents tenen un minso marge de maniobra i, amb excepcions, una encara més exigua capacitat de generar entusiasme, és reconfortant veure que la gent del carrer dóna mostres d'imaginació, pragmatisme i sentit de l'organització.

Però no tot són flors i violes: de la mateixa manera que sorgeixen propostes simpàtiques, s'està congriant un magma de reivindicacions i de rebuig a greuges cada cop més evidents per a la majoria de ciutadans. A Girona ciutat, on el seny sempre sol pesar més que la rauxa —amb excepcions de discutible efectivitat i oportunitat, com alguna situació viscuda recentment a la UdG— les coses van fent el seu camí d'ara caic i ara m'aixeco, sense gaires estridències. Però seria bo que les autoritats locals de totes les tendències anessin parant l'orella a allò que sona al carrer, i que no és altra cosa que la reclamació d'un front comú urgent contra tanta ingerència de fora, contra tants pals a les rodes a obres de primera necessitat en transports i comunicacions i —cal dir-ho— contra alguns sectors de casa nostra mateix, als quals ja els va bé estar com estem.

El Tapís de la Creació, «recreat» | El sempre enigmàtic *Tapís de la Creació* ja ha tornat al seu lloc, la Catedral de Girona, després d'un complex procés de restauració. Muntat sobre un nou bas-

>> El Tapís de la Creació ja ha tornat al seu lloc, a la Catedral de Girona.

tidor, i amb els colors originals visibles, l'operació —efectuada al Centre de Restauració de Béns Mobles, a Valldoreix— ha permès solucionar problemes provocats per restauracions prèvies, detectar els centenars de pedaços que amb els segles s'han anat afegint a la peça, i rectificar algunes atribucions errònies als personatges que hi apareixen. La restauració i el nou marc expositiu han estat possibles gràcies als 136.000 euros aportats per l'Obra Social "la Caixa".

EL PLA DE L'ESTANY

xavi xargay

Pa i circ | M'escriu el meu nebot: «Segons la *Sàtira X* de Juvenal, la decadència dels ciutadans romans els va portar a demanar, només, *panem et circenses*. Avui dia faria lleig enviar els derrotats a ser devorats per animals ferotges o a lluitar entre ells. De fet, fa lleig matar toros —elefants, no— o exhibir animals sota una carpa llustrosa de tan gastada. En canvi, tots ens espongem els ànims i se'ns inflen els pits a la vista dels triomfs dels herois del nostre temps, els esportistes. I aquesta crònica no ve a tomb per les gestes èpiques

i insuperables —per ara— del Barça i els seus homes, sinó perquè l'altre dia vaig arribar a la pàgina web de Ràdio Banyoles i vaig poder comprovar, en el seu apartat "Notícies", la gran quantitat d'informacions relacionades amb l'esport. De les 88 notícies del mes d'abril, 24 són d'esport, un 27 % del total. Tot i ser el dia de sant Jordi, només 21 notícies són de cultura. Tot i ser èpoques de preinscripcions a les escoles i instituts, i èpoques de retallades i canvis legislatius, només sis són d'educació (7 %); set, de medi ambient; vuit, de política; quatre, d'urbanisme... No sé si som tan decadents com els ciutadans romans, però pels interessos que, segons Ràdio Banyoles, tenim els pladestanyencs, no exercim de ciutadans sinó d'espectadors del circ, sense adonar-nos que, amb els temps que corren, si no exercim els nostres drets de ciutadans acabarem formant part de l'espectacle». I, sabeu?, em sembla que el meu nebot té raó.

Biocarbó | Amb el patrocini de la Diputació de Girona i l'Obra Social "la Caixa", Porqueres acull un projecte pilot a Catalunya per a la producció de biocarbó. En uns quatre mesos, s'han tractat 20 tones de restes forestals procedents del bosc de can Ginebreda i del puig Surís, i n'han sortit unes tres tones de biocarbó. Les restes forestals són conseqüència de la nevada del 2010. En aquest moment el forn està instal·lat a la zona esportiva. Les

restes forestals i de poda es cremen sense oxigen durant quatre hores. El carbó resultant, un cop refredat, es tritura i es pot utilitzar com a carbó per a barbacoes o es pot barrejar amb el compost com a producte de jardineria per millorar la fertilitat del sòl, perquè ajuda a retenir l'aigua i els nutrients. El procés suposa un alliberament de gasos inferior al que es produeix quan es cremen les restes a l'aire lliure i, doncs, el nivell de CO₂ és molt inferior a l'habitual. Dóna feina, a través del COIET, a cinc persones.

Circ i cargols | Joan Lanuza ha publicat al *Mundo Deportivo* un reportatge fotogràfic sobre la triatló de Banyoles: 33 fotografies magnífiques que fan que, en ocasions, el circ doni resultats artístics. I, en lloc de pa, doncs els cargols de la XII Fira del Cargol a Fontcoberta, inclosa en les Festes de Primavera del municipi.

LA SELVA

joan domènech

El Ranxo, immortalitzat | L'Ajuntament de Vidreres ha volgut retre homenatge a la gent que, des de fa segles, organitza la popular festa del Ranxo el dimarts de Carnaval. Acaba

>> *Petit monument en homenatge a la festa del Ranxo, en una rotonda de Vidreres.*

